

Arrest

nr. 64 353 van 1 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 4 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 mei 2011 met referentienummer 6412.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat H. VAN NIJVERSEEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn, afkomstig uit Grozny, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie. U diende op 20 december 2007 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan. In de periode van 1997 tot het begin van de tweede oorlog hielp u uw broer A.(...) Y.(...) (OV 5.469.780) met het verkopen van militaire uniformen aan de soldaten van Maskhadov. Bij het uitbreken van de

tweede Tsjetsjeense oorlog vluchtte u met uw familie naar Ingoesjetië. A.(...) vluchtte met zijn vrouw naar Shatoi. Toen hij in juni 2000 terug in Grozny was, werd hij gearresteerd. Hierbij werd zijn echtgenote doodgeschoten. Omwille van zijn handel in camouflage-uniformen werd hij ervan verdacht samen te werken met de rebellen. Uiteindelijk werd hij vrijgelaten en door uw moeder naar Ingoesjetië gebracht. Hij zou later nog twee maal gearresteerd worden, telkens omwille van dezelfde reden. Na zijn laatste arrestatie in 2003 verliet hij Ingoesjetië en vroeg hij asiel aan in België. Na zijn vertrek werden er bij jullie huiszoekingen uitgevoerd door de FSB. In 2004 keerden u en uw familie terug naar Grozny, waar jullie in het huis van uw oom konden wonen. Pas in 2007 keerden jullie terug naar het ouderlijk huis in Grozny. Eind september 2007 vond daar een huiszoeking plaats waarbij men op zoek was naar uw broer A.(...). Hierop werd besloten dat u en uw twee andere broers moesten onderduiken. U ging naar uw tante, die in een opvangpunt voor vluchtelingen in Grozny woonde. Daar werd u op 13 oktober 2007 gearresteerd. Doel van uw arrestatie was het beschuldigen van uw familie van samenwerking met Maskhadov, en dit omwille van de activiteiten van A.(...). Er werden foto's aan u getoond, onder andere waarop uw broer poseert met twee gewapende militairen. Ze eisten dat u uw samenwerking met de rebellen zou toegeven. U werd hard geslagen en uiteindelijk ondertekende u een akkoord tot samenwerking. Dit hield in dat u later opnieuw zou opgeroepen worden om bekentenissen af te leggen en bepaalde mensen aan te duiden bij een confrontatie. U werd dezelfde avond nog vrijgelaten. U ging terug naar uw tante en belde er naar huis. De volgende dag ging u naar het ziekenhuis. U zag af van een opname in het ziekenhuis omdat u niet het risico wilde lopen er gevonden te worden. U verliet dezelfde dag het ziekenhuis en dook onder in Shatoi en later in Benoi. Daar verbleef u tot uw vertrek naar België op 15 december 2007. U kwam in België aan op 20 december 2007 en vroeg dezelfde dag nog asiel aan. Op 24 november 2009 nam het Commissariaat-generaal in dit verband een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien er geen geloof gehecht kon worden aan uw asielaanvraag. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing op 5 maart 2010. Uw cassatieberoep bij de Raad van State werd op 15 april 2010 verworpen. U keerde niet terug naar uw land van herkomst, maar vroeg op 30 november 2010 voor de tweede maal asiel aan in België. Via uw moeder ontving u in juni 2010 twee oproepingsbrieven op uw naam van de politie van Grozny.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag hebt u de volgende documenten voorgelegd: een oproepingsbrief d.d. 9 november 2009, een oproepingsbrief d.d. 15 februari 2010, een kopie van een aantal bladzijden uit uw binnenlands paspoort, uw rijbewijs, een kopie van een aantal bladzijden uit het binnenlands paspoort van uw moeder, een brief van uw moeder, een enveloppe d.d. 4 mei 2010 en een medisch attest van Dhr. Derboven.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de louter Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U keerde na uw eerste asielaanvraag in België niet terug naar de Russische Federatie. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw huidige asielaanvraag beroept op de problemen die u reeds aangehaald hebt in het kader van uw eerste asielaanvraag (CGVS, p.8), met name de problemen die u omwille van de activiteiten van uw broer A.(...) Y.(...) (OV 5.469.780) kende met de autoriteiten, die u van samenwerking met de regering van toenmalig president Maschadov verdachten. Na uw vertrek zouden politiediensten uw moeder bedreigd hebben. Uw moeder ontving nog 2 oproepingsbrieven op uw naam, die ze samen met een kopie van een aantal pagina's uit haar binnenlands paspoort naar uw adres in België opstuurde.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat de Commissaris-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag geoordeeld heeft dat er in uw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de

subsidiare bescherming kon weerhouden worden, aangezien er geen geloof kon gehecht worden aan uw asielrelaas. Er werden namelijk ernstige tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw asielverklaringen en die van uw broer A.(...). Daarnaast werd vastgesteld dat u onaannemelijk weinig op de hoogte was van enkele aspecten van de problemen van uw broer A.(...). U verklaarde hierover dat uw verklaringen verkeerd werden geïnterpreteerd, maar dat u hertegen beroep hebt ingediend, waarbij u alles hebt uitgelegd (CGVS p.4). Er dient echter te worden opgemerkt dat de beslissing die ik ten aanzien van u nam in het kader van uw eerste asielaanvraag bij arrest van 5 maart 2010 bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw cassatieberoep bij de Raad van State werd op 15 april 2010 verworpen.

Er dient nu te worden vastgesteld dat de nieuwe documenten die u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegt, de gedane vaststellingen in het kader van uw eerste asielaanvraag niet in positieve zin kunnen wijzigen. Zo bleek u onaannemelijk weinig op de hoogte te zijn van de manier waarop uw moeder deze convocaties heeft verkregen. U wist niet hoe zij deze ontvangen heeft, noch door wie deze werden afgegeven (CGVS p.4, p.8). U wist evenmin wanneer uw moeder deze oproepingsbrieven precies heeft ontvangen (CGVS p.4, p.8). Bovendien kon u niet concreet zeggen wanneer u zich diende aan te melden (CGVS p.8). U gaf aan dat u zich bij de politie diende te melden, maar kon niet aangeven bij welke afdeling, al dacht u dat er UVD of ROVD stond geschreven (CGVS p.5, p.8, p.9). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u zich nadien niet meer hebt geïnformeerd waar u zich concreet diende aan te melden (CGVS p.5, p.9). Uw verklaringen als zou u verdacht worden van samenwerking met de voormalige regering, worden door deze convocaties evenmin ondersteund, gezien u in deze convocaties slechts als getuige wordt opgeroepen, zonder enige vermelding in welke zaak dit concreet kadert (CGVS p.5, zie document 3 en 4 in groene map). Het is eveneens opvallend dat op beide convocaties in de linker bovenhoek een officiële hoofding met daarop de benaming en het adres van de uitreikende instantie ontbreekt en dat de stempel onderaan de convocatie d.d. 15 februari 2010 niet werd ingevuld (zie document 3 en 4 in groene map). U kon hieromtrent geen enkele verklaring geven (CGVS p.14). Ten slotte is het eigenaardig dat op beide convocaties het jaartal 2007 staat voorgedrukt, dat manueel werd aangepast naar 2009 en 2010. In dit verband dient erop gewezen te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat het in de Noordelijke Kaukasus mogelijk is om tegen betaling valse documenten te laten uitreiken bij de bevoegde instanties. Betreffende de brief van uw moeder die u voorlegde, dient te worden opgemerkt dat deze evenmin de gedane vaststellingen in positieve zin kan wijzigen. De brief van uw moeder stelt dat er u een groot gevaar wacht, waardoor u niet meer kan terugkeren naar uw land van herkomst. Er wordt echter nergens vermeld om welke problemen het zou gaan (zie document 6 in groene map). Het is bovendien merkwaardig dat uw moeder in haar brief geen enkele melding maakt van het feit dat ze regelmatig wordt bedreigd en lastiggevallen omdat naar u en uw broers wordt gezocht, zoals u nochtans verklaarde (CGVS p.6, p.7). Gezien het niet officiële karakter van dit document, moet tevens worden opgemerkt dat deze brief geen objectieve bewijswaarde heeft. Dit document vermag dan ook niet de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen.

Voor wat betreft het medisch attest van Dhr. Paul Verboven dient te worden opgemerkt dat dit attest enkel aantoonde dat u in behandeling zou zijn bij bovenvermelde psychiater (zie document 8 in groene map). Bovendien geeft het attest geen indicatie over de problemen waarvoor u in behandeling bent. Uit het attest blijkt evenmin dat de eventuele moeilijkheden die u zou kennen een link hebben met uw asielrelaas. Bijgevolg kan dit medische attest de geloofwaardigheid van uw relaas niet herstellen. Terloops kan de vraag gesteld worden waarom u een arts raadpleegt in Brussel in plaats van in uw woonplaats Lochristi of omgeving.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiare bescherming, kan worden weerhouden.

De overige door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De kopie van vier pagina's uit uw binnenlands paspoort, uw rijbewijs en de kopie van een aantal pagina's uit het binnenlands paspoort van uw moeder bevatten louter persoonsgegevens, die in deze beslissing niet betwist worden. De enveloppe d.d. 4 mei 2010 bevestigt enkel dat u in België post ontving uit Grozny.

Wat de vraag naar de toepassing van art. 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten. De ordediensten van hun kant

proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze actie dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker gaat niet akkoord met de door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en ontwikkelt desbetreffend, in wat zich voordoet als een enig middel, een aantal grieven. Verzoeker verwijst naar internationale informatie betreffende de situatie in Tsjetsjenië. Verzoeker tracht tevens de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen en deze van zijn broer die bij zijn eerste asielaanvraag werden vastgesteld, te herstellen. Wat betreft de vaststellingen over de door hem neergelegde documenten herneemt verzoeker zijn eerdere verklaringen, namelijk dat de politieagent de convocaties aan zijn moeder had gegeven. Verzoeker voegt hier vervolgens aan toe dat het niet veilig is in Tsjetsjenië om alles via de telefoon te bespreken en dat hij niet durfde om alle details aan zijn moeder te vragen. Hij was evenmin op de hoogte van de data van de oproepingsbrieven, omdat hij toch niet van plan was om er naartoe te gaan. Verzoeker merkt voorts op dat oproepingen in Tsjetsjenië niet kunnen vergeleken worden met deze in België. Als je in Tsjetsjenië een oproeping krijgt, betekent het dat je grote problemen hebt. Op de Tsjetsjeense convocaties staat trouwens altijd dat je wordt opgeroepen in de hoedanigheid van getuige.

Wat betreft de vaststellingen over de door hem neergelegde brief van zijn moeder stelt verzoeker dat het voor iedere moeder belangrijk is dat haar kind in veiligheid is ongeacht de aard van het gevaar. Bovendien is het niet veilig om alles op een papier te zetten daar dit een bewijsstuk tegen haar en haar kind kan zijn. Daarnaast merkt verzoeker op dat zijn moeder geen advocaat is en zodoende niet wist dat zij verzoekers problemen in haar brief moest vermelden. Wat betreft de vraag waarom verzoeker een arts in Brussel raadpleegt in plaats van in zijn woonplaats Lochristi of omgeving, werpt verzoeker op dat de andere specialisten weigerden om hem in behandeling te nemen daar zij niet via tolken werken. Hij heeft volgens de wet van 22 augustus 2002 overigens het recht om een specialist te kiezen.

2.2.1. Aangezien verzoeker inhoudelijke kritiek levert op de bestreden beslissing, voert hij in wezen een schending aan van de materiële motiveringsplicht. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden beoordeeld.

2.2.2. In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd hem door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 april 2009 zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Deze beslissing werd bij arrest nr. 39 833 van 5 maart 2010 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoekers cassatieberoep bij de Raad van State werd op 15 april 2010 verworpen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen steunde zijn arrest op de vaststelling dat verzoeker geen argumenten bijbrengt die de in de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vastgestelde tegenstrijdigheden kunnen verklaren of weerleggen, waardoor geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers asielaanvraag. Verzoeker beroept zich in het kader van zijn tweede asielaanvraag op dezelfde feiten als diegene die hij reeds bij zijn eerste asielaanvraag aanhaalde. Hij tracht zijn geloofwaardigheid alsnog te herstellen door het neerleggen van twee convocaties, een brief van zijn moeder en een medisch attest, een fotokopie van een aantal bladzijden uit zijn binnenlands paspoort en dat van zijn moeder.

Gelet op de motieven van de beslissing inzake verzoekers eerste asielaanvraag en de inhoud van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inzake deze eerdere aanvraag, is de commissaris-generaal overgegaan tot een grondig onderzoek met betrekking tot deze documenten.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon vaststellen dat verzoeker niet op de hoogte bleek te zijn op welke manier en wanneer zijn moeder deze convocaties ontvangen had noch door wie deze werden afgegeven. Verzoeker bleek evenmin op de hoogte van de datum waarop hij zich diende aan te melden en op welke afdeling en heeft geen inspanningen geleverd teneinde zich hiertoe te informeren. Bovendien werd vastgesteld dat beide convocaties vermelden dat verzoeker als getuige

wordt opgeroepen en vertonen zij enkele formele gebreken. Verzoekers betoog is echter niet bij machte om voormelde vaststellingen te weerleggen of te verklaren. Dat het niet veilig is om in Tsjetsjenië alles via de telefoon te bespreken en dat men in Tsjetsjenië steeds als getuige wordt opgeroepen, zijn louter beweringen, die verzoeker geenszins onderbouwt of staaft. Er bestaan overigens nog andere communicatiemiddelen dan de telefoon om gegevens of informatie uit te wisselen. Dat verzoeker niet op de hoogte was van de data van de oproepingsbrieven, omdat hij toch niet van plan was er naartoe te gaan, is evenmin een dienstig argument. Van verzoeker die dergelijke stukken aanbrengt ter staving van zijn asielrelaas, kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van de inhoud van deze stukken. Verzoekers gebrekkige kennis aangaande deze stavingsstukken doen dan ook afbreuk aan de ernst van zijn voorgehouden vluchtelingenrechtelijke vrees. De formele gebreken die deze stukken vertonen, waar verzoeker overigens niets tegen inbrengt, doen bovendien afbreuk aan hun vermeende authenticiteit.

Met betrekking tot de door verzoeker neergelegde brief van zijn moeder, stelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast dat niettegenstaande er in het desbetreffende document wordt gewezen op een "groot gevaar", hierin niet wordt vermeld om welke problemen het zou gaan noch van het feit dat zij regelmatig wordt bedreigd en lastiggevallen, wordt gesproken. Daargelaten de discussie of verzoekers moeder voormelde gegevens in het document diende te vermelden, merkt de Raad op dat een dergelijke brief een gesolliciteerd en subjectief karakter vertoont en enkel werd opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag, waardoor het enige objectieve bewijswaarde ontbeert.

Wat het door verzoeker neergelegde attest van de heer P. Verboren betreft, kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vaststellen dat dit attest geen indicatie geeft over de problemen waarvoor verzoeker in behandeling is, noch op welke wijze zijn medische problemen gelinkt kunnen worden met zijn asielrelaas. Verzoeker weerlegt deze concrete vaststellingen die allen steun vinden in het administratieve dossier niet, waardoor zij dan ook gehandhaafd blijven en hier worden overgenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift een antwoord geeft op de in de bestreden beslissing gestelde vraag van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen omtrent de standplaats van de door verzoeker gekozen arts. Verzoekers antwoord is evenwel gericht tegen een terloopse bemerking/vraag die geenszins de essentie van de motivering uitmaakt zodat verzoekers verweer de geldigheid van de overige motieven van de bestreden beslissing niet kan aantasten. De bestreden beslissing moet bovendien worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Een verwijzing naar algemene rapporten omtrent de situatie in Tsjetsjenië volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.2.3. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen die de Raad beaamt en overneemt. Het enig middel is ongegrond.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt evenmin in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een juli tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER